

Bálnaének a Móra-parkban

Tessenek májulni!

Munkatársunktól
Június 17-20. között immáron hatodik alkalommal rendezi meg a Kékfa és a SZITI Egyesület a Májulás névre keresztelt színházi és zenei fesztivált a városban. Ki az utcákra, tessenek májulni! – mondják a szervezők, akiket csöppet sem zavar, hogy az idei Májulás jócskán belesúszott a júniusba.

Kun-Szabóné Róth Ilona fesztiváligazgató elmondta: azért hagyják meg a Májulás nevet, mert az már bejáratott az idők során, és fogalommal vált a városban. Májulni annyit jelent, hogy az ember jól érzi magát a szegedi utcákon, téren és klubokban megrendezett programokon. A főszervezőtől megtudtuk, hogy az eddigi évek tradícióit követve most is egységes műfaji blokkok alkotják majd egy-egy színpad napi programját. A hagyományokhoz híven idén is felállítják majd az úgynevezett Májulás falat a Szechenyi téren, amelynek egyik oldalára az amatőrök festhetnek, rajzolhatnak, a másik oldalra pedig éjszakánként filmet vetítenek. A Szeche-

nyi téren, a Móra-parkban és a különböző szórakozóhelyeken megannyi program várja majd az érdeklődőket a négy nap alatt. A Májulás csütörtökön délután 2 órakor az L & D Mazsorett csoport látványos felvonulásával kezdődik a Szechenyi téren. Az eseményen száznál több mazsorett masírozik majd a tizenhét tagú Kecskeméti Big Band zenéjére. A megnyitó után egymást érik majd a koncertek a platánfák alatt. Színpadra lép a Kecskeméti Big Band, a Storyville Jazz Band, a Válogatott Rúgyek, a Gózerő és a Fabatka. Ugyanezen a napon a Blues kertben spanyol vacsoraestet, a Gin Tonicban jazzkoncertet, a Numero Unóban pedig népzenei jam sessiont rendeznek.

A Májulás további programjában koncertek, színházi előadások és gyermekműsorok szerepelnek, de lesz gólyalás felvonulás, kézműves vásár és utcabál is. Említésre méltó az a szombat este megrendezésre kerülő Móra parki program, amelynek keretében az ország legjobb fuvo-

Király Attila Szegedre szerződött

A szezon Mercutiója lesz

Király Attila Sebastian szerepében a Vízkerezt szegedi előadásán. (Fotó: Miskolczi Róbert)

A múlt héten Szegeden vendégszerepelt a Víg-színház társulata, amelynek egyik tagja, Király Attila előbb a Vízkerezt Sebastianjaként, majd a Szabadon foglak Bobjaként hódította meg a közönséget. A fiatal színészt szeptembertől a szegedi teátrumban is rendszeresen láthatja a publikum, ugyanis a következő évadtól édesapja, Király Levente társulatához szerződött.

Miért jön el a Víg-színház?

– Az ok nagyon egyszerű: Korognai Károly lett a szegedi színház igazgatója, akivel a Szabadon foglak című darabjában fantasztikus volt együtt dolgozni. Bob életem egyik legjobb szerepe volt, rengeteget tanultam belőle. Láttam a többi rendezését is, valamennyi nagyon tetszett. Amikor megkérdezte, le szeretné-e a színházához, rögtön azt feleltem: Miért ne?

Ezek szerint nem az volt a meghatározó szempont, hogy a családja szegedi.

– Egyáltalán nem! Sőt, bevalom, ettől egy kicsit félek is, hiszen Szegeden az apám fia vagyok. Civilként ez nem zavar, büszke is vagyok rá, de szakmailag veszélyes le-

het, mert más típusú színészek vagyunk, és sok kérdésben mást gondolunk a színházzal. Ez akkor is így van, ha az ő alakításain nevelkedtem, és sok mindent ellestem tőle a szakmából.

Miket?

– Apró szakmai trükköket, a színházhoz, a munkához való hozzáállását. Azt láttam tőle, hogy mindig „beledöglök” minden előadásba, s ezt nagyon tiszteltetreméltó és követendő példának tartom.

Volt gyerekkorában olyan pillanat, amikor arról ábrándozott, hogy egyszer majd ugyanazon a deszkákon szeretne játszani?

– Nem emlékszem ilyesmire. Igazából nem is akartam színész lenni, csak valahogy efelé sodort az élet. Ma már persze nagyon örülök neki, mert semmi mást nem tudnék csinálni, ami ugyanilyen boldoggá tenné. Csodálatos érzés, ha az embernek a munkája a hobbi, a szerelme, a mindene!

Kap kritikát vagy szakmai tanácsokat édesapjától?

– Szoktam kritikát kapni, tanácsot már ritkábban. Azt csak akkor ad, ha kérek. A bírálatait elfogadom, mert nagy színésznek tartom. Be is vagyok gyulladva, amikor ő is nézi az előadásomat. Mindig más idegállapotban

játszik a színész, ha tudja, hogy kollégája ül a nézőtérben, s ha ez a kolléga ráadásul az apja is, akkor hatványozódik a feszültség.

Bölcs döntés az egyik legmenőbb, legpatinásabb fővárosi színházból vidékre szerződni?

– Nem szűnik meg teljesen a kapcsolat a Víg-színházzal, megtartom az eddigi szerepeim egy részét. Szegeden a jövő évadban két darabban játszom: a Rómeó és Júliában és leszek Mercutio, Schiller Don Carlosában pedig Posa márk. Ez két olyan szerep, amit egy 29 éves színész nem utasíthat vissza. Azt nem tudom, bölcsen döntöttem-e. Az én életemben igen-igen ritkák a bölcs döntések, mert érzelmi alapon működöm. Egyébként nem gondolom, hogy hülyeséget csináltam. Már nyolc éve játszom a Vígben, két év főiskolai gyakorlat után hat éve vagyok ott színész. Egy idő után érdemes váltani, meg kell nézni, mi van másutt. Budapesten és vidéken ma különbözőképpen csinálnak színházat, szeretnék mindkettőben tapasztalatokat szerezni.

Amíg Szegeden dolgozik, kimaradhat filmekből, szinkronból, rádióból...

– Ez most nem izgat, arra akarok koncentrálni, hogy a

szerepeimet úgy csináljam meg, ahogyan szeretném.

Már a Vízkereztben is feltűnt, de még inkább a Szabadon foglak előadásain, hogy milyen remek mozgáskultúrával rendelkezik. Azt hallottam, koreográfusként is sikert aratott már.

– Hályogkovács módjára kezdődött, hogy együtt dolgoztam Nemes Zsófiával, a Szegedi Kortárs Balett táncosnőjével. Amit tudok, azt mind tőle tanultam. Koreográfusként a víg-színházi Vihar volt az első önálló munkám, legutóbb pedig Eszenyi Enikővel dolgoztam együtt a Sok hűhó semmiért rendezésében. Jövőre több felkérést is kaptam koreográfusként, ha igaz, Alföldi Róberttel Temesvárra is megyünk majd egy produkciót csinálni.

Hogyan tölti a nyarat?

– A tervek szerint több filmet is forgatnak, amiben játszom, de ezek olyanok, mint a kutya vacsorája: vagy van, vagy nincs. Az első mozifilmem A kalózkodás volt, előtte elsősorban tévéfilmekben játszottam. Ha mégsem lesznek forgatások, akkor pihenek és tanulom az új szerepeimet.

Hollósi Zsolt

Kivonulás

Most azon tanakodnak a honatyák, hogy meg lehetne szavazni, hogy minden párt több állami támogatást kapjon, ezzel jobban függetlenednének a gazdasági szféra pénzeitől, illetve a korrupció is visszább szorulhatna ezáltal, talán.

Viszont a pártok állami támogatásnak növekedése valamiképp csak jelentkezne a költségvetésben, így amint a pártok távolodnak a gazdaságtól, a gazdaságban a pénzeszközök, az adófizetők meg mind jobban hozzájárulnak a gazdasági szférához, mi több, meg lehet élni egyfajta beletaposást. És akkor majd többet költöhetnek a pártok a választási kampányokra. De jó lesz. S ettől majd egyenesen kivonul a korrupció a magyar szótárakból. Megéri, nem?

P. Sz.

Képzőművészeti szabadiskola Mártélyon

Munkatársunktól

Idén 34. alkalommal várják Mártélyon mindazokat, akik grafikus vagy festői képességeiket szakmai irányítás alatt kívánják továbbfejleszteni a nyár folyamán. A Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskolában július 31. és augusztus 14. között folyik majd a szakmai munka, melyet olyanok segítenek, mint Fodor József, Holler László és Neuberger István festőművészek, valamint Szabó Tamás szobrászművész. A két hetet lezáró műhelykiállítás augusztus 13-án 16 órakor nyitják meg a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeumban. A táborba a 18. életévét betöltötték jelentkezhetnek rövid önéletrajzt mellékelve július 10-éig a következő címen: „Mártélyi Szabadiskola” 6727 Szeged, Déléceg u. 38. Telefonon júniusban tudnak információt adni a 62/485-256-os számon.

Ebben az évben megújították a Mártélyi Képzőművész Táborok Baráti Körének tag-ságát. Bárki csatlakozhat hozzájuk, aki befizeti a tagsági díjat, ami 500 és 20 ezer forint között bármekkora összeg lehet. A számlaszám: Magyar Külkereskedelmi Bank Rt. 103 00002-28512291-70073285.

Számítástechnikai verseny

Munkatársunktól
Második alkalommal rendezte meg a Gábor Dénes számítástechnikai emlékversenyt a szegedi Gábor Dénes Gimnázium Műszaki Szakközépiskola és Kollégium. Idén az ország különböző iskoláiból több mint négyszáz tanuló nevezett, közülük 88-an kerültek be a szegedi döntőbe.

Eredmények, alkalmazói kategória I. korcsoport: 1. Varga Péter (Nyíregyháza, Apáczai Gyak. Ált. Isk., felkészítő tanára: Fodor Attiláné és Bodnár Mihály); 2. Kaiser Erik (Szarvas, Fő Téti Ált. Isk., Pribelszky László); 3. Gajdács Viktor (Orosháza, Eötvös Ált. Isk., Blaháné Gali Erzsébet). II. korcsoport: 1. Dankovits Péter (Szekszárd, Ady Endre Szakközépiskola, Vanya Sándor); 2. Boldoczki Balázs (Kiskőrös, Petőfi Gimnázium, Csörgő Béla); 3. Mé- száros András (Hódmezővársárhely, Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskola, Timár Fe-

renc). III. korcsoport: 1. Kovács Péter (Szeged, Gábor Dénes Gimnázium, Joó András); 2. Pásztor József (Szeged, Eötvös Gimnázium, Grácin Márkó); 3. Maróti Csanád (Szeged, Vasvári Pál Szakközépiskola, Molnár Edit).

Programozó kategória, I. korcsoport: 1. Nagy Sándor (Pápa, Petőfi Gimnázium, Pulyai Zoltán); 2. Csernai Balázs (Orosháza, Eötvös Ált. Isk., Blahóné Gali Erzsébet); 3. Kristó Ákos (Hódmezővásárhely, Kiss L. Ált. Isk., Pótlári Etelka). II. korcsoport: 1. Paksa Tamás (Zalaegerszeg, Kölcsey Ferenc Gimnázium, Szűcs Gergely); 2. Horváth Ádám (Baja, III. Béla Gimnázium, Lepres András); 3. Balogh Péter (Miskolc, Diósgyőri Gimnázium, Szamosfalvy Tamás). III. korcsoport: 1. Szalma László (Szeged, Radnóti Miklós Gimnázium, Pásek Béla); 2. Kovács Péter (Szeged, Gábor Dénes Gimnázium, Joó András); 3. Széles Miklós (Szeged, Radnóti Miklós Gimnázium, Kovács Zoltán).

Idényszárót tart a Szent László Akadémia. Helyszín: Magyarok Világszövetségének székháza. Időpont: Trianon után hetvenkilenc évvel, hat nappal és néhány órával.

Nyugdíjas rikkancs a Szózat legújabb számát kínálja a színházteremben, ez most különösen jó, mondja, előbbre kellett hozni a kiadást, annyi volt a kézirat. Az újság szépen fog, csakúgy mint a folyosón, a Magyarok Házának standján a Demokrata, a Magyar Fórum (más hetilapot nem kapni, ezt olvassák a magyarok), de vihetnek a rovásírásról szóló könyvből éppúgy, mint a magyar-japán rokonság mindenkit foglalkoztató kérdésére megnyugtató választ adó

kötetből. Széles a paletta. Az aluljáróból megmagyarázhatatlan félreértés folytán felkeveredett egy kedvezményes nyelvtanulást hirdető néni is, de őt könnyen lerázzák.

Drappruhás magyarina lép az emelvényre és közli, hogy Martonyi úr most jött meg Washingtonból, ezért tíz percet késik.

– Nem kell – kiabálták többen.

– Vesszen Trianon – üvölti egy piros pólós, akinek még a Szent László Akadémián is rossz a híre, alig akar mellé ülni valaki.

– Éppen ő, aki azt mondta, hogy esze ágában sincs módosítani a határokat.

– Sajnos a Csúrkát hagyják ki, pedig ő ki meri mondani, hogy mit akarunk? Ilyeneket mondogattak az

Vesszen Cavinton!

emberek a Magyarok Házában.

Pontosan harminchét perc késéssel mégis elkezdődik. Dr. Franka felállítja a közönséget, a békének kell tapsolni egy percig, pedig már bevacskoltak az emberek, pulcsi az ölből, szatyor a lábhoz támasztva, Magyar Fórum a szék karfájához szorítva. Immel-ámmal tapsolnak, jó, ha már másodpercig, milyen bal-káni béke az, ahol szó sincs a Bácska békés visszacsatolásáról.

Martonyi szerint jobb lesz a világ, a kisebbségeket ezután már nem lehet elűzni szülőföldjükről. Várady Tibor újvidéki jogász professzor a közönséget riogat-

ja. Arra a kérdésre, hogy mi lesz a Vajdasággal, ha a kosovói szerbek megindulnak észak felé, azt feleli, hogy egyszer, háromszáz éve Crnojevic pátriárka vezetésével már megindultak, meg sem álltak Szentendréig, igaz, akkor Magyarország még nem kezdte el a csatlakozási tárgyalásokat a NATO-val. A közönség és Franka Tibor szerbképe (bal kezükben kalasnyikov, jobb kezükben rakéta, előttük egy táblán vér, közben Sege-dinról álmodoznak) nem egyezik Váradyéval, aki azt mondja, hogy sokféle szerember van, ahogy sokféle magyar, de a célzást csak kevesen értik.

– Vesszen Trianon – kiáltja a piros pólós magyar.

Martonyi spontán kijelenti, hogy nem akarják megváltoztatni a határokat.

– Sajnos, sajnos – üvöltik a magyarok.

– Vesszen Trianon – biztos, ami biztos alapon.

A hallgatóság már csak Tökés Lászlóban bízik, talán ő majd kimondja. A püspök azonban intókat osztogat:

– Önök ne kényszerítsenek minket egy olyan háborúba, aminek nincsenek támogatói, még odaát sem feltétlenül. Ne akarjanak bennünket a bari-kádokra lökdölni!

A közönség soraiból ítélve egyébként az átlagos magyar önkéntes, aki az elcsatolt te-

rületek visszaszerzéséért harcba indulna hetvenkét éves, háromféle gyógyszereszed, értékes hadászati tapasztalatait a második világháborúban szerezte és nem veszi észre, ha csöpg az orra.

A nézők is tehetnek fel kérdéseket. Tesznek is. Egy tar szakmunkás nehezményezi, hogy mindig a határon túliak oktatásával hozakodnak elő, a magyar egyetemmel, meg efféle csacsakásokkal, pedig nem mindenki értelmiségi ám, gondolni kéne odaát magyar munkahelyek megteremtésére is, hiszen Romániában például elég rosszak az utak, bár Magyarországon sem jók. Dr. vitéz Máté László is felszólal, aki nem keverendő össze a szocialisták egykori pénztárnokával (brr). Miért bűn Magyaror-

szágon Trianonról beszélni, kérdezi, hiszen Horthy kormányzó úr alatt sokkal nehezebb volt a helyzet, mégis jelentős területeket szereztek vissza, pedig le sem feküdtek Hitlernek, csak a Szovjetunióba küldtünk csapatokat. Észak-Bácska pedig, amiről Csúrka úr ábrándozik, „pirinyó kis terület”, észre sem vennék a szerbek, hogy hipp-hopp, elcsatolódott.

Vastaps.

– Vesszen Trianon!

– Kommunista Martonyi!

Újabb kérdés nincs, egymásra néznek a szomszéd magyarok. Na, ma sem szereztek vissza semmit, ez van a tekintetükben. Nem baj. Majd hétfőn. Vagy kedden. Esetleg szeptemberben. Amikor folytatódik a Szent László Akadémia.

Tóth-Szenesi Attila